

5200|
Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
T.a.v. Zijne Excellentie E. van Hijum

Onderwerp consultatie wetsvoorstel beperking compensatie transitievergoeding
Referentie Sjd|Bee
Datum 17-03-2025

Geachte heer Van Hijum,

KVGO is de belangenorganisatie van ondernemers in de Grafimedia en vertegenwoordigt zo'n 60% van de branche.

Als ondernemersorganisatie zijn wij van mening dat met het wetsvoorstel Beperking Compensatieregeling transitievergoeding bij langdurige arbeidsongeschiktheid (Compensatieregeling LAO) sprake is van inconsistent beleid. Dit leidt tot onzekerheid bij ondernemers én bij werknemers.

Historie van de regeling

Sinds 1 april 2020 kunnen werkgevers gebruik maken van de ministeriele regeling compensatievergoeding transitievergoeding bij langdurige arbeidsongeschiktheid. De Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel in 2019 gaf destijds als achterliggende reden van de regeling dat het betalen van een transitievergoeding na twee jaar ziekte als onrechtvaardig werd ervaren. De werkgever betaalt immers bij arbeidsongeschiktheid het loon al twee jaar door en heeft daarnaast aanzienlijke kosten voor de begeleiding en inzet van het 2^e spoor. De compensatieregeling wordt gefinancierd door de werkgevers middels een verhoging van de uniforme Awf- premie.

Transitievergoeding na 2 jaar ziekte leidt tot ernstige financiële problemen bij ondernemers

De Grafimedia is een branche met zeer langdurige dienstverbanden. Hierdoor is ook de hoogte van de transitievergoeding een relatief grote last voor werkgevers. Bij een gemiddelde duur van het dienstverband van 27 jaar en een bruto maandsalaris van € 3.500.- komt de transitievergoeding al uit op € 31.500.- voor één werknemer. Dit kan, zoals bekend, oplopen tot € 98.000. Bij de meerderheid van de bedrijven in onze branche leidt het moeten betalen van bedragen van deze categorie tot acute en grote financiële problemen.

In de periode 2015-2020, dus ná de inwerkingtreding van de Wet Arbeidsmarkt in Balans en vóór de inwerkingtreding van de compensatieregeling, kozen ondernemers voor 'slapende dienstverbanden' na langdurige arbeidsongeschiktheid. Meestal was dit een noodgedwongen keuze. Maar in ieder geval kon het betalen van at hij een transitievergoeding moest betalen.

In de rechtspraak ná 2020 werd de lijn dat werkgevers op verzoek van de werknemer de arbeidsovereenkomst alsnog moeten beëindigen en een transitievergoeding betalen. Met de compensatieregeling voor de te betalen transitievergoeding was er immers geen financiële reden meer het dienstverband slapend te laten voortduren.

Het verschuldigd zijn van een transitievergoeding bij beëindiging van het dienstverband na langdurige arbeidsongeschiktheid, zónder mogelijkheid tot compensatie leidt tot financiële problemen bij ondernemers. Naar verwachting gaat dit dan ook opnieuw leiden tot 'slapende dienstverbanden' .

Inconsistent beleid

De compensatieregeling transitievergoeding trad in werking als een permanente, en niet als een tijdelijke, regeling. Door na 5 jaar de regeling weer stop te zetten is geen sprake van consistent overheidsbeleid, maar van onbehoorlijk bestuur.

Sinds de start van de compensatieregeling is deze volledig gefinancierd met de betaalde premies. Door de premies ongewijzigd te laten maar de compensatieregeling af te schaffen worden werkgevers nu eenzijdig belast en keren we daarnaast terug naar de praktijk van de slapende dienstverbanden van vóór 2020.

Het op deze manier afschaffen van de compensatieregeling botst naar mening van KVGGO met de beginselen van behoorlijk bestuur.

KVGGO wil graag meedenken over andere oplossingen.

Met vriendelijke groet,

Ingrid Spanjaard
Adviseur arbeidsvoorwaarden en cao